

U S N E S E N Í

Krajský soud v Ústí nad Labem rozhodl samosoudcem Mgr. Václavem Trajerem v právní věci **žalobce: J. H., „X“**, zastoupení JUDr. Lubomírem Müllerem, advokátem se sídlem Symfonická 1496/9, Praha 5, **proti žalované: České správě sociálního zabezpečení**, se sídlem Křížová 25, Praha 5, **v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 2.10.2012, č.j. „X“, o starobním důchodu**,

takto:

I. Žaloba se o d m í t á .

II. Žádný z účastníků n e m á právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Dne 27.12.2012 byla zdejšímu soudu doručena prostřednictvím pošty žaloba předaná k přepravě žalovanou dne 21.12.2012, kterou se žalobce domáhal zrušení rozhodnutí žalované o námitkách proti rozhodnutí ze dne 13.8.2012, č. „X“, kterým byla žalobci zamítnuta žádost o starobní důchod s tím, že nedosáhl věku potřebného pro vznik nároku na starobní důchod.

Předně je nutné uvést, že k podání žaloby proti rozhodnutí správního orgánu podle § 65 odst. 1 zák. č. 150/2002 Sb., správní řád soudní (dále jen „s.ř.s.“), je legitimován ten, kdo tvrdí, že byl zkrácen na svých právech přímo nebo v důsledku porušení svých práv v předcházejícím řízení úkonem správního orgánu, jímž se zakládají, mění, ruší nebo závazně určují jeho práva nebo povinnosti. Podle ustanovení § 72 odst. 1 s.ř.s. lze žalobu podat do dvou měsíců poté, kdy rozhodnutí bylo žalobci oznámeno doručením písemného vyhotovení nebo jiným zákonem stanoveným způsobem, nestanoví-li zvláštní zákon lhůtu jinou. Podle odst. 4 téhož ustanovení zmeškání lhůty pro podání žaloby nelze prominout.

Podle § 40 odst. 1 s.ř.s. lhůta stanovená tímto zákonem, výzvou nebo rozhodnutím soudu počíná běžet počátkem dne následujícího poté, kdy došlo ke skutečnosti určující její počátek. Odst. 2 citovaného ustanovení pak stanovuje, že lhůta určená podle týdnů, měsíců nebo roků končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty. Podle odst. 3 tohoto ustanovení připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Podle odst. 4 téhož ustanovení je lhůta zachována, bylo-li podání v poslední den lhůty předáno soudu nebo jemu zasláno prostřednictvím držitele poštovní licence anebo předáno orgánu, který má povinnost je doručit, nestanoví-li tento zákon jinak.

Podle § 46 odst. 1 písm. b) s.ř.s., nestanoví-li tento zákon jinak, soud usnesením návrh odmítne, jestliže byl návrh podán předčasně nebo opožděně.

V daném konkrétním případě žalobou napadené rozhodnutí bylo žalobci doručeno dne 8.10.2012. Právní zástupce žalobce vyhotovil žalobu dne 7.12.2012. Žalované byla žaloba doručena dne 10.12.2012. Žalovaná pak tuto žalobu zaslala věcně a místně příslušnému soudu. K poštovní přepravě ji předala dne 21.12.2012. Žaloba byla soudu doručena dne 27.12.2012.

Na tomto místě soud konstatuje, že s účinností od 1.1.2012 byla z ustanovení § 72 odst. 1 s.ř.s. vypuštěna druhá věta, kde bylo uvedeno, že lhůta pro podání žaloby je zachována, byla-li žaloba ve lhůtě podána u správního orgánu, proti jehož rozhodnutí směřuje. Od 1.1.2012 již není lhůta pro podání žaloby zachována, pokud je dodána žaloba u správního orgánu, proti jehož rozhodnutí směřuje, ale pro posouzení včasnosti žaloby je rozhodné, kdy tento správní orgán přeposlal jemu zaslou žalobu soudu. Žalovanou totiž ani nelze považovat za orgán, který má ve smyslu § 40 odst. 4 s.ř.s. povinnost doručit takové podání. K obdobnému závěru dospěl i rozšířený senát Nejvyššího správního soudu při posuzování otázky včasnosti podání kasační stížnosti u místně nepřislušného soudu ve svém rozhodnutí ze dne 18.12.2008, č.j. 1 Azs 51/2007-55.

V daném konkrétním případě **poslední den lhůty** pro podání žaloby bylo **úterý 8.12.2012**. Předmětná žaloba však byla žalovanou předána k poštovní přepravě **až dne 21.12.2012**. Z právě uvedeného je tak zřejmé, že lhůta k včasnému podání žaloby nebyla zachována, když žaloba nebyla v poslední den lhůty předána soudu, nebo **jemu** zaslána prostřednictvím držitele poštovní licence.

S ohledem na výše uvedená příslušná ustanovení s.ř.s. nezbylo soudu nic jiného než vyslovit, že předmětná žaloba byla podána opožděně, neboť nebyla dodržena zákonem stanovená dvouměsíční lhůta k jejímu podání. Z tohoto důvodu pak soud s odkazem na ustanovení § 46 odst. 1 písm. b) s.ř.s. tuto žalobu pro opožděnost odmítl.

V důsledku odmítnutí žaloby současně soud v souladu s ust. § 60 odst. 3 věty první s.ř.s. nepřiznal žádnému z účastníků právo na náhradu nákladů řízení. O soudním poplatku nebylo rozhodováno, protože dané řízení je od soudního poplatku osvobozeno a správní poplatek ani nebyl uhrazen.

Poučení: Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s.ř.s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Ústí nad Labem dne 14. ledna 2013

Mgr. Václav Trajer, v.r.
samosoudce

Za správnost vyhotovení:
Markéta Kubová